

11. neděle v mezidobí rok B (2024)

1. čtení – Ez 17,22-24

Povyšuji nízký strom.

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Tak praví Pán, Hospodin: "Já vezmu z vrcholku vysokého cedru slabou větví, ulomím ji z jeho nejvyšších výhonků a zasadím ji sám na vysoko vyčnívající hoře. Na vysoké Izraelově hoře ji zasadím, vyžene větve, vyraší výhonky, ponese plody, stane se nádherným cedrem. Pod ním budou hnítat ptáci všeho druhu, budou hnítat ve stínu jeho ratolestí. Poznají pak všechny polní stromy, že já jsem Hospodin: ponižuji strom vysoký, povyšuji strom nízký, dávám uschnout stromu zelenému, vypučet stromu suchému. Já, Hospodin, jsem to řekl a učinil.",

Mezizpěv –Žl 92,2-3.13-14.15-16

Dobré je chválit Hospodina.

Dobré je chválit Hospodina,
opěvovat tvé jméno, Svrchovaný!
Zrána hlásat tvé milosrdenství
a za noci tvou věrnost.

Spravedlivý pokvete jak palma,
poroste jak cedr na Libanonu.
Kdo jsou zasazeni v domě Hospodinově,
pokvetou v nádvořích našeho Boha.

Ještě ve stáří budou přinášet užitek,
zůstanou šťavnatí a svěží,
aby hlásali, jak spravedlivý je Hospodin,
má skála, v němž není nepravosti.

2. čtení – 2 Kor 5,6-10

Stůj co stůj usilujeme o to, abychom se líbili Pánu.

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Bratři! Jsme ustavičně plni důvěry. Víme, že dokud jsme doma v tomto těle, jsme jako vyhnanci v cizině, daleko od Pána. (To proto, že) v nynějším stavu (v Bohu jen) věříme, ale dosud ho nevidíme. Jsme však plni důvěry a chtěli bychom raději opustit domov tělesný a odebrat se do domova k Pánu. A proto stůj co stůj usilujme o to, abychom se mu líbili, at' už v domově (těla) zůstáváme, nebo se z něho odebíráme. My všichni se přece musíme objevit před Kristovým soudem, aby každý dostal odplatu za to, co za života udělal dobrého nebo špatného.

Zpěv před evangeliem

Aleluja. Semeno je Boží slovo, rozsévač je Kristus. Každý, kdo ho nalezne, vytrvá navěky. Aleluja.

Evangelium – Mk 4,26-34

Je menší než všechna semena a přerůstá všechny jiné zahradní rostliny.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš řekl zástupu: "Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; at' spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe přináší plody: napřed stéblo, potom klas, pak zralé zrno v klasu. Když pak se ukáže zralý plod, hned (člověk) vezme srp, protože nastaly žně." Řekl také: "K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím ho znázorníme? Je jako hořčičné zrnko: Když se zasévá do země, je menší než všechna semena na zemi, ale když je zaseto, vzejde a přerůstá všechny jiné zahradní rostliny; vyžene tak velké větve, že ptáci mohou hnízdit v jeho stínu." Mnoha takovými podobenstvími jim hlásal (Boží) slovo, jak to mohli pochopit. Bez podobenství k nim nemluvil. Když však byl se svými učedníky sám, všechno vysvětloval.

Homilie

Svět, ve kterém dnes žijeme, je plný paradoxů a rozporů. Na jedné straně je mnoho citlivých lidí, kteří jsou ochotni hodně obětovat pro záchrana psů, koček nebo žáb, ale na druhé straně je mnoho těch, pro které je potrat – tedy usmrcení člověka – otázkou svobodné volby nebo dokonce pohodlí. Jsou lidé, kteří mohou udělat vše pro to, aby si prodloužili život na této zemi, a jsou i takoví, a možná i stejní, kteří jsou tváří v tvář těžkostem a utrpení připraveni povolit eutanazii, aby údajně pomohli. Předvolební kampaně, kterých jsme byli znova a znova svědky, nás upozorňují na přítomnost takzvané „právní džungle“. Vyhrává ten, kdo se nejlépe prezentuje, kdo stiskne nejvíce rukou, kdo má lepší výkon v debatě.

Tento problém vypadá trochu jinak, když se podíváme na dnešní bohoslužbu slova. Zdá se, že logika Království nebeského je založena na zcela jiných zákonech a principech. Bůh nás dnes prostřednictvím svého Slova vede k tomu, abychom objevili nebo jednoduše upevnili Jeho logiku. První čtení z Knihy proroka Ezechiela zaměřuje naše myšlenky na to, jak velké zázraky může Bůh vykonat. Prorok uvádí příklad mohutného cedrového stromu a ujišťuje nás, že Bůh, i z jeho vrcholu nebo větve, může vzkřísit ještě mocnější strom, v jehož stínu naleznou útočiště všichni okřídlení ptáci. Svatý Pavel ve svém Listu Korint'anům tvrdí, že má cenu se líbit pouze Bohu, protože On nás zná a poskytuje nám spásu. Dnešní Boží slovo nám nejzřetelněji ukazuje způsob jednání Stvořitele a zároveň principy fungování nebeského Království ve fragmentu evangelia podle sv. Marka. Příběh o hořčičném semínku podává nezvratný důkaz, že Bůh se dívá na úplně jiné rysy nebo dbá na jiné přednosti než takzvaný „svět“.

Krásným příkladem potvrzujícím a jaksi doplňujícím pravdy obsažené v dnešním poselství Božího slova je příběh zvolení

Davida králem. Mezi mnoha kandidáty, pravděpodobně vhodnějšími a s patřičnými predispozicemi, si Bůh vybírá Davida. Byl představen jako poslední, nebyly s ním spojeny žádné plány, nevkládala se do něj žádná naděje a je to on, koho si Bůh vybírá a ukazuje na něj.

Pokora, zalíbení Bohu a důvěra – to jsou rysy, které nám dnes ukazují kód Království nebeského. Některá místa na světě jsou podobná hořčičnému semínku z evangelia. Nás, katolíků je velmi málo. Často jsme přehlíženi, kritizováni, zesměšňováni, vyloučeni ze společnosti a v některých zemích i pronásledováni. S velkou pokorou a často skrytě vyznávají svou víru a snaží se líbit Bohu. Jsou přece regiony, kde je jen pár nebo málo procent věřících a praktikujících. To znamená, že ostatní jsou lhostejní nebo nepřátelští k víře a Kristu. Často slýcháme o obtěžování a diskriminaci věřících v práci, ve škole a v sousedství. **Za takových okolností se často můžeme cítit bezmocní a sklíčení.** **Nesmíme však zapomínat, že Bůh je s námi.** Dnešní liturgie, připomínající nám pokoru, zalíbení v Bohu a důvěru, at' je pro nás znamením, že svůj pozemský život můžeme prožít dobře. Být blízko Spasitele, možná zažijeme soužení ve světě, ale příběh našich životů zde nekončí... Možná, jako hořčičné zrnko, budeme nejmenší, pak zemřeme, ale tohle všechno je nutné, abychom jednoho dne vydali krásné, hojně plody. Amen.